

Španielski vládni progresivisti a feministky stupňujú útoky aj proti ďalším tradičným katolíckym modlitebným bratstvám: Sú diskriminačné!

7. apríla 2026 ✚Aktuality ✚ Feminizmus, Neomarxizmus, Prenasledovanie kresťanov

Orwellovské *Ministerstvo rovnosti* v Španielsku, ovládané socialistami a ľavicovými liberálmi sa rozhodlo rozšíriť svoje útoky voči rôznym španielskym modlitebným bratstvám po prípade v Sagunto (Valencia), kde sa jedno bratstvo rozhodlo ponechať si svoje tradičné stanovy po internom hlasovaní.

O prípade sme písali tu:

<https://christianitas.sk/spanielska-vlada-tresta-katolicke-modlitbove-bratstva-ktore-nenasleduju-jej-politiku-rodovej-rovnosti/>

Podľa rôznych médií feministický *Inštitút žien* teraz zaslal nové požiadavky ďalším trom bratstvám – dvom v Córdobe a jednému v Albacete –, aby prehodnotili svoje pravidlá účasti žien. Táto iniciatíva potvrdzuje úmysel progresívcov stupňovať inštitucionálne zasahovanie do týchto súkromných náboženských združení.

Ilustračný obrázok, zdroj: snímka obrazovky, youtube.com

To, čo sa stalo v Sagunte, nezostalo teda izolovanou epizódou. Konflikt, vzniknúcí po odmietnutí jedného bratstva zmeniť svoje interné pravidlá týkajúce sa účasti žien poslužil ako východiskový bod pre širší dohľad. Od tohto momentu sa pozornosť presunula na ďalšie bratstvá,

kde existujú podobné normy, čo načrtáva čoraz jasnejšiu líniu konania zo strany španielskej socialistickej vlády.

V tomto kontexte jednotlivé podania, zatiaľ tri, fungujú ako spúšťač, no rozsah reakcie poukazuje na všeobecnejší cieľ: prehodnotiť vnútorné fungovanie bratstiev vo svetle kritérií rovnosti presadzovaných vládou.

Tento zvrátený progresivistický pohyb sa teraz konkretizuje v niekoľkých bratstvách. Podľa ministerstva rovnosti bolo v Córdobe bratstvo *Nuestra Señora de los Dolores* spochybnené zato, že neumožňuje účasť žien ako nosičiek nosidiel (*costaleras*), ani existenciu zmiešaných skupín. V tej istej provincii, v Aguilar de la Frontera, bratstvo Svätého hrobu obmedzuje ženskú prítomnosť na malý počet a bez prístupu k rovnakým právam ako muži.

Paralelne v Albacete bolo bratstvo Ticha a Svätého krížového sprievodu kritizované zato, že vyžaduje minimálnu výšku 1,70 metra pre nosičov, čo by podľa ministerstva mohlo predstavovať nepriamu diskrimináciu.

Hoci má každý prípad svoje osobitosti, všetky majú spoločný menovateľ: existenciu interných pravidiel vychádzajúcich z vlastnej tradície, ktoré sú teraz predmetom preskúmania zo strany vonkajších progresivistických inšancií.

Feministky žiadajú svoju predstavu rovnosti. Bratstvá to nezaujímajú

Feministický a socialistický *Inštitút žien* zakladá svoje kroky na súčasnej platnej legislatíve a pripomína, že všetky združenia musia rešpektovať princíp rovnosti. Táto priama aplikácia normy sa však mení na požiadavku voči subjektom, ktoré nevznikli ako administratívne štruktúry, ale ako prejavy ľudovej religiozity s niekoľkostoročnou históriou.

Do akej miery možno uplatniť jednotné kritérium na reality, ktoré sa formovali podľa odlišných logík, často viazaných na tradície, symboliku a vlastné formy organizácie?

Prípad Sagunto prináša nový prvok, ktorý ovplyvňuje celú diskusiu. Rozhodnutie vlády začať proces odňatia statusu „Národného turistického odporúčenia“ bratstvu pre jeho procesie počas Veľkého týždňa pridalo ešte prvok finančného nátlaku, ktorý presahuje čisto právnu rovinu.

Už nejde len o formálne požiadavky, ale o možnosť, že verejné uznanie, so všetkými sociálnymi a ekonomickými dôsledkami, bude závisieť od prispôsobenia sa bratstiev určitým kritériám. Tento precedens vrhá svoj tieň aj na ostatné bratstvá, ktoré sledujú, ako interné rozhodnutia môžu mať významné vonkajšie následky.

Otázka sa už neobmedzuje len na to, kto sa môže alebo nemôže podieľať na procesii, ale na reálny priestor, ktorý majú tieto združenia na zachovanie svojich pravidiel bez toho, aby boli nútené ich reinterpretovať podľa parametrov cudzích ich tradícií.

Procesia *Hermanadad de la buena Muerte* (Bratstva dobrej smrti) – lepšie

a krajšie ako hudba padre Guilherma či Godzone kdekoľvek...

zdroj: youtube.com

Pohľad katolíckej tradície

To, čo dnes sledujeme v Španielsku, nie je boj za „rovnosť“, ale systematický pokus podriaďiť živú náboženskú tradíciu ideologickému štátu. Bratstvá nevznikli ako administratívne organizácie, ktoré si vláda môže prepisovať ako zákon o odpadoch. Sú to organické spoločenské viery, formované stáročiami s vlastnou symbolikou, disciplínou a vnútorným poriadkom.

Moderný štát si však osobuje právo vstúpiť do ich vnútra a povedať im: „Buď sa zmeníte podľa našej ideológie, alebo vás potrestáme – stratou statusu, reputácie, financií.“ To už nie sú kroky právneho štátu, ale primitívny nátlak. A čo je ešte vážnejšie – ide o zásah do slobody Cirkvi, ktorá si vždy chránila vlastnú liturgickú a disciplinárnu autonómiu.

Tradičný katolík v tom vidí jasný vzorec: najprv sa relativizuje tradícia („je zastaraná“), potom sa označí za diskriminačnú, a napokon sa násilne „reformuje“. Výsledkom nie je väčšia spravodlivosť, ale rozklad identity, pretože ak raz bratstvo prestane byť tým, čím bolo, prestáva mať dôvod existovať.

Treba si priznať aj nepríjemnú vec: tieto konflikty nebývajú konečným cieľom, ale skôr začiatkom procesu. Tlak na zmenu pravidiel účasti žien často funguje ako precedens – ak raz padne princíp „tradícia si môže určovať vlastné normy“, potom už nič nebráni ďalším požiadavkám. V logike súčasnej ideológie sa totiž hranica neustále posúva: od otázky pohlavia k otázkam identity, od identity k úplnej dekonštrukcii prirodzeného poriadku. Takže, aby som to zhrnul: ak sa nastaví precedens, tak v ďalšom kroku môžu socialisti arogantne požadovať, aby sa členmi bratstiev mohli stať aj sodomiti a transgenderi.

Preto mnohí katolíci nevnímajú tieto zásahy izolovane, ale ako súčasť širšieho trendu, kde sa náboženské štruktúry postupne prispôbujú sekulárnym ideologickým požiadavkám – vždy pod zámienkou „rovnosti“, no s reálnym dôsledkom erózie vlastnej podstaty.

Pokiaľ však španielska socialistická vláda nevystúpi rovnako rozhodným spôsobom s obdobnými požiadavkami aj voči židovským náboženským mužským zoskupeniam (do ktorých ženy takisto nemajú prístup, dokonca v ortodoxných synagógach musia ženy sedieť oddelene), tak ich dvojaký meter nemusí španielske bratstvá zaujímať, rovnako ako ich nemusia zaujímať žiadne zvrátené španielske socialistické tárania a nezmysly.

Španielske vlády prichádzajú a odchádzajú, Bratstvá dobrej smrti zostávajú...

Branislav Krasnovský

Zdroj: infovaticana.com, titulný ilustračný obrázok, zdroj – snímka obrazovky, youtube.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/spanielski-vladni-progresivisti-a-feministky-stupnuju-utoky-aj-proti-dalsim-tradicnym-katolickym-modlitebnym-bratstvam-su-diskriminacne/>